

Editor
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Degà
Jordi Ludevid i Anglada

Presidents Demarcacions
Lluís Comeron i Graupera
Josep Riera i Micaló
Montserrat Giné i Macià
Jordi Bergadà i Masquef
Joan Josep Curto i Reverté

Secretari
Carles Crespo i Veigas

Tresorer
Josep Maria Gutiérrez i Noguera

Vocals
Fernando Marzá i Pérez
Ramon M. de Puig i Andreu
Rosa Rull i Bertran
Ramon Sanabria i Boix

Subscripcions.
Distribució nacional i internacional
Editorial Gustavo Gili, SL
C/ Rosselló, 87-89
08029 Barcelona Spain
Tel. +34 93 322 81 61
Fax +34 93 322 92 05
pedidos@ggilli.com

Publicitat
Departament de Gestió de Recursos
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya
Pl. Nova, 5
08002 Barcelona, Spain
Tel. +93 306 78 14
Fax +93 302 53 91
dgr@coac.net

Impressió
Grup 3
D.L. B-34-456-2006
ISSN 1886-1989

Tots els drets reservats. Cap part d'aquesta publicació no pot reproduir-se, emmagatzemar-se o transmetre's de cap manera, sense previa autorització per escrit de l'editorial.

En fer aquest número hem utilitzat algunes imatges de les quals no hem pogut identificar els propietaris dels drets. En aquests casos, hem entès que aquestes imatges són de propietat lliure. En cas que algú identifiqui alguna d'aquestes imatges com a pròpia, si us plau, que contacti amb la redacció de Quaderns.

Els criteris exposats en els diversos articles d'aquest número són de l'exclusiva responsabilitat dels seus autors i no reflecteixen necessàriament els que pugui tenir la direcció de la revista. L'editor no es pronuncia, ni expressament ni implícitament, respecte l'exactitud de la informació continguda en aquesta revista, raó per la qual no pot assumir cap tipus de responsabilitat en cas d'error o omissió. La direcció de la revista es reserva el dret de publicació de qualsevol original sol·licitat i no es fa responsable de retornar la documentació enviada a la redacció que no hagi estat expressament sol·licitada.

Quaderns d'arquitectura i urbanisme

DARIO MATEO

Potser sigui aquest el rostre d'un arquitecte, avui. Ha girat l'esquena a l'objectiu de la càmera. El seu objectiu no és trepar, ni figurar. És gent.

Sap que la saviesa professional que té no és individual: és heretada, no cab aprofitar-se'n. La seva habilitat d'arquitecte és llegat de les generacions innombrables que, entre errades i encerts, han dut l'ofici fins a una capacitat abans mai coneguda. El que ell sap és seu perquè és comú.

No construeix, si no cal. Segueix el consell del vell Ruskin: "Si pots evitar construir, evita-ho". No és un promotor immobiliari, sinó un arquitecte, i sap que l'arquitectura és saber *donar lloc* a les necessitats, costums, plaers de la gent. De vegades, ni ha prou amb apoderar-se del que ja està construït per *fer* arquitectura (com aconsellaven també A+P Smithson).

És una dona. Per alguns, la majoria femenina ja present a les nostres escoles d'arquitectura, i aviat a la professió, és prova d'una transformació semblant a la que ja van conèixer estudis com ara els de farmàcia, filosofia i lletres, magisteri o dret: signe de la devaluació d'una professió. Pot ser així. En tot cas, abans seria un símptoma del paper que els amos del món volen imposar, distingint entre arquitectes mediàtics, cars, internacionals, i mà d'obra subjecta i barata, local.

Si és així, aquesta desvaloració obriria al mateix temps la porta a la possibilitat de col·locar la professió d'arquitecte entre tots aquells que van contra el negoci politicomercantil, entre la gent.

I deixaria de tenir raó en Pere Quart, quan, a la traducció de *Tot esperant Godot*, posa en boca d'un dels personatges, com al més terrible dels insults: –"Arquitecte!"